

ene eller den anden eller tredje grund ikke ønsker at medvirke.

Det er jo så samtidig et svar til hr. Søvnald. Jeg synes, at det pinlige er, at vi europæere ikke kan meget andet end bare at snakke og snakke og snakke, når der bliver en konflikt i vores område. Tag Bosnien og nu senere Kosovo. Der myrdes løs i området, og vi europæere kan ikke andet end at snakke og snakke og snakke, og der sker ingenting, før amerikanerne kommer med deres isenkram og deres politiske beslut-somhed. Jamen er det dog ikke en påmindelse om, at vi bør være bedre til at træffe beslutninger i god tid for at forebygge, at den slags udvikler sig til regulær krig?

Så spørger hr. Thulesen Dahl, om jeg argumenterer for, at der skal indsættes landtropper i Kosovo. Nej, jeg står ikke og tripper for indsættelse af landtropper. Vi ved alle sammen, hvor svært det kan være, men det, jeg siger og har sagt hele tiden, er, at man ikke bør udelukke, at det til sidst kan blive nødvendigt at indsætte landtropper. Og det gør jeg først og fremmest, fordi jeg ønsker at opretholde et maksimalt pres på Milosevic.

Så endelig til hr. Aaen: Jeg vil bare sige, at det var sådan under forhandlingerne om finansloven, at hvert eneste krav, vi fik opfyldt, var vi også med til at finansiere. Så for vores vedkommende var der balance mellem de ønsker, vi fik opfyldt, og den finansiering, vi skaffede.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal ikke kritisere Venstres ordfører for, at han her fuldstændig undsiger NATO's officielle politik i forhold til krisen på Balkan. Det kunne vi sådan set selv finde på, måske med modsat fortegn, men vi kunne i hvert fald finde på det. Men jeg synes, at hr. Anders Fogh Rasmussens udtalelser rejser en række spørgsmål.

Vi må sætte menneskerettigheder over statsretten, sagde hr. Fogh Rasmussen. Det lyder godt, men vel ikke kun i Kosova, det er vel et generelt princip, og derfor vil jeg godt høre, hvad det får af konsekvenser for lad os bare tage Kroatien, som har fordrevet 600.000 serbere, for Tyrkiet, for Israel, for Algeriet osv.

Det var uheldigt med EU's skænderi om flygtningene, sagde hr. Anders Fogh Rasmussen. Men er det ikke korrekt, at Venstre i hele denne her periode har støttet regeringens politik? Først ved at sige, at man ikke skulle tage

nogle flygtninge fra området, fordi det var at gå Milosevics spil, og så ved at acceptere en latterlig lav kvote. Hvis det er uværdigt, vil hr. Anders Fogh Rasmussen så være med til, at vi i det mindste tilbyder at tage det samme antal, som Norge har tilbudt? Eller er det bare tomme ord?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal ikke bebrejde hr. Anders Fogh Rasmussen, at han brugte megen tid på Kosovokonflikten og problemerne på Balkan. Det beskæftiger os alle sammen. Det er der god grund til. Men jeg må indrømme, at jeg var forbløffet over nogle af analysens resultater.

Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, at Milosevic er ondets rod. Vi får ikke varig ro, før Milosevic og hans regime er fjernet. Er det virkelig udtryk for den analyse, som hr. Anders Fogh Rasmussen kan stille til skue; at bare vi får Milosevic væk, så har vi løst problemerne i Kosovo? Jeg tror, at hr. Anders Fogh Rasmussens forgænger kunne hjælpe en lille smule med til dybden i den analyse.

Må jeg så også minde om, at når hr. Anders Fogh Rasmussen siger, at krigsforbrydere ikke kan være forhandlingspartnere, så nej, krigsforbrydere afgør den særlige domstol, hvem er. Jeg tror, vi er flere, der kan huske, hvordan man afsluttede konflikten i Golfen. Og jeg tror, der er flere af os, der synes, at den person, som var hovedparten på den anden side, også i høj grad havde begået forbrydelser, som vi ikke brød os om. Ikke desto mindre kunne man sagtens, og det var hr. Anders Fogh Rasmussens forgænger, træffe en aftale med den pågældende.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde meget sympatisk, at syge skal behandles, når de er syge, og gamle skal have hjemmehjælp, når de har brug for det. Og hvad var svaret så fra hr. Anders Fogh Rasmussen på, hvordan de kan få det? Ja, de kan få frihed til at vælge – og så kom der bagefter det om sund kappestrid.

Men hvis man har frihed til at vælge at komme ind på forskellige sygehuse, og ventelisterne ad den vej jo så skal forsvinde, så må det da koste noget. Der skal da nogle penge til for at sørge for, at de pladser er på sygehusene. Der skal vel også penge til for at sørge for, at der er hjemmehjælpere nok. Der skal vel også penge